

inden for industri, agro-industri, minedrift og turisme. Midlerne skal lette projekternes igangsætning enten gennem køb af aktieminoriteter, som senere skal afhændes, fortrinsvis i AVS-lande, eller gennem ydelse af lån, som først skal forrentes og afdrages, når projektet har afdraget anden gæld eller opfyldt sit formål.

Afsnit VIII indeholder de almindelige bestemmelser om hensyntagen til de mindst udviklede AVS-lande, samt AVS-lande, der er uden søkyst eller er ø-stater. De førstnævnte får fordele på næsten alle konventionens områder og især ved ordningen til stabilisering af eksportindtægter fra visse råvarer og ved det finansielle og faglige samarbejde.

Afsnit IX indeholder en videreførelse af de hidtidige bestemmelser om dels løbende betalinger og kapitalbevægelser, dels etablering og tjenesteydelser. På disse områder forpligter EF og AVS-landene sig til så vidt muligt gensidigt ikke at diskriminere mellem hinandens selskaber og statsborgere indbyrdes. Der er derimod ikke tale om at yde hinandens selskaber og statsborgere behandling på lige fod med nationale selskaber.

Afsnit X indeholder bestemmelserne om de fælles paritetisk sammensatte institutioner: Ministerrådet, ambassadørudvalget og den rådgivende forsamling. Ministerrådet, som er konventionens øverste organ, kan med enstemmighed træffe bindende beslutninger inden for det område, som konventionen dækker. Ambassadørudvalget bistår ministerrådet og udøver de beføjelser, som det får tildeleret. I en fælles erklæring åbnes der mulighed for afholdelse af møder mellem økonomiske og sociale kredse i EF og AVS-landene med henblik på at sikre en effektiv dialog om emner af fælles interesse. Den rådgivende forsamling er et parlamentarisk organ sammensat af medlemmer af Europaparlamentet og af parlamentsmedlemmer fra AVS-landene eller repræsentanter udpeget af disse lande.

Der er foreskrevet en voldgiftsprocedure til bilæggelse af uoverensstemmelser vedrørende konventionens fortolkning og anvendelse.

Afsnit XI i konventionen indeholder almindelige og afsluttende bestemmelser. Det drejer sig især om geografisk anvendelsesområde, tiltrædelse af dels nye lande i EF, dels yderligere udviklingslande til konventionen, ratifikation samt ikrafttræden, varighed og opsigelse.

Protokol nr. 1 indeholder regler vedrørende oprindelse, forsendelse og dokumentation, som skal være opfyldt, for at varer fra AVS-landene kan indrømmes de i handelsafsnittet nævnte præferencer ved indførsel til Fællesskabet.

Protokol nr. 2 indeholder regler om fordeling af institutionernes driftsomkostninger mellem EF og AVS-landene.